

Statsrådets skrivelse till Riksdagen om ett förslag till rådets förordning (gemensam organisation av jordbruksmarknaderna)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska gemenskapernas kommissions förslag av den 18 december 2006 till rådets förordning om upp- rättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 8 februari 2007

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Lantbruksråd *Taina Vesanto*

FÖRSLAG TILL RÅDETS FÖRORDNING OM UPPRÄTTANDE AV EN GEMENSAM ORGANISATION AV JORDBRUKSMARKNADERNA OCH OM SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR VISSA JORDBRUKSPRODUKTER

KOM(2006) 822 slutlig
2006/0269 (CNS)

1. Allmänt

Europeiska gemenskapernas kommission lade den 18 december 2006 fram ett förslag till förordning om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter.

I förslaget slås den nuvarande organisationen av marknaderna för olika produkter samman till en enda gemensam organisation av marknaderna.

Förslaget till förordning utgör en del av ett mer omfattande förenklingsarbete, som utförs under ledning av kommissionen. Kommissionen antog den 19 oktober 2005 ett meddelande om enklare och bättre lagstiftning i den gemensamma jordbrukspolitiken (KOM(2005) 509 slutlig). Meddelandet hänför sig till den för närvarande aktuella mer generella diskussionen om verkställandet av Lissabonstrategin samt om en bättre reglering inom EU, och den utgör en fortsättning på de förenklingsprojekt som varit aktuella allt sedan slutet av 1990-talet. Förenklingsarbetet har fortgått i kommissionens expertgrupp under 2006, och vid den förenklingskonferens som arrangerades i oktober 2006 lades en handlingsplan (Action Plan) för förenklingen fram.

2. Förslagets huvudsakliga innehåll

Genom förordningen förs de nuvarande 21 förordningarna om gemensamma organisationer av marknaderna för olika produkter

samman till en enda organisation av marknaderna. Syftet med förslaget är att förenkla den rättsliga ramen för organisationen av marknaderna och göra den mer överskådlig. Kommissionen har framhållit att syftet inte i detta sammanhang är att den underliggande politiken ändras, utan att det är fråga om en "teknisk förenkling". För närvarande gäller från varandra avvikande mekanismer och tillvägagångssätt i fråga om olika produkter. När dessa skall förenhetligas blir det oundvikligen nödvändigt att göra ändringar.

Den nya förordningen skall tillämpas på alla jordbruksprodukter som regleras genom organisation av marknaderna. Till dessa produkter hör levande träd och andra levande växter, övriga produkter enligt förordning (EEG) nr 827/68 (t.ex. hästkött och kakao), griskött, ägg, fjäderfäkött, råttobak, nötkött och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, lin och hampa, får- och getkött, spannmål, ris, torkat foder, olivolja, utsäde, humle, socker, bananer, färsk frukt och färska grönsaker, bearbetad frukt och bearbetade grönsaker och vin. Dessutom tillämpas förordningen på följande produkter som för närvarande inte omfattas av en gemensam organisation av marknaderna utan av särskilda bestämmelser: silkesmaskar, etylalkohol som framställts av jordbruksprodukter, och biodlingsprodukter. Bomullen har lämnats utanför förordningens tillämpningsområde på grund av dess särskilda koppling till anslutningsfördraget. I fråga om de sektorer för färska och bearbetade frukter och grönsaker och vin som för närvarande genomgår en reformprocess tas i förordningen in endast sådana horisontala

och allmänna bestämmelser som reformarbetet inte påverkar.

I förordningen tas även in bestämmelser som nära anknyter till organisationen av marknaderna gällande bl.a. privat lagring, intervention och statligt stöd samt produktspecifika bestämmelser, t.ex. bestämmelser om mjölkkvoter och bestämmelser om de krav som gäller saluföring av fjäderfä. De flesta av rådets s.k. andra generationens förordningar och kommissionens tillämpningsförordningar kvarstår i kraft oförändrade. De sista bestämmelserna i förordningen omfattar en lista över alla förordningar som upphävs genom förordningen, och de är sammanlagt 35 till antalet.

Förordningens struktur följer den rådande strukturen i förordningarna om gemensam organisation av marknaderna: inledande bestämmelser, bestämmelser om den inre marknaden, bestämmelser om handel med tredjeländer, konkurrensregler och bestämmelser om statligt stöd, allmänna bestämmelser och övergångs- och slutbestämmelser. Till förordningen hör dessutom 18 bilagor, som innehåller bl.a. CN-koder för de produkter som omfattas av förordningens tillämpningsområde, definitioner på produkter och olika kvoter.

I de inledande bestämmelserna fastställs förordningens tillämpningsområde och regleringsåren för olika produkter. I den del som gäller den inre marknaden ingår bestämmelser om intervention och privat lagring, särskilda interventionsåtgärder, kvoter, olika stödåtgärder, marknadsföringsstandarder och producentorganisationer. I den del som gäller handel med tredjeländer behandlas importtillstånd, importtullar och importavgifter, importkvoter, produktspecifika importarrangemang, interna förädlingsförfaranden, exportlicenser, exportbidrag, exportkvoter, produktspecifika exportarrangemang och externa förädlingsförfaranden. I den del som gäller konkurrensregler och statligt stöd behandlas bestämmelserna om konkurrens och statligt stöd i relation till förordningen och dess tillämpningsområde. Dessutom innehåller denna del särskilda bestämmelser om mjölk och bestämmelser om särskilda nationella bestämmelser. I avsnittet allmänna bestämmelser finns inte bara produktspecifika bestämmelser utan också bestämmelser om

rapportering och informationsutbyte. I det allmänna avsnittet finns dessutom bestämmelser om särskilda åtgärder som är nödvändiga i nödsituationer. I övergångs- och slutbestämmelserna ingår bestämmelser om förvaltningskommittén den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna och om genomförandebestämmelserna samt om kommissionens befogenheter. I denna del ingår dessutom en ikraftträdandebestämmelse.

Förslaget till förordning avviker på många punkter från gällande förordningar. En av ändringarna hänför sig till rådets mandat att anta rättsakter: I vissa äldre förordningar om organisation av marknaden ges rådet mandat att anta rättsakter utan samråd med parlamentet (s.k. andra generationens rättsakter). Eftersom detta inte är förenligt med det normala förfarandet vid bemyndigande att anta förordningar, som anges i EG-fördraget, föreslår kommissionen att förordningar skall antas efter samråd med parlamentet eller att behörigheten överförs till kommissionen. Kommissionen föreslår att behörigheten överförs till den. Enligt förslaget kvarstår nämnda förordningar i kraft oförändrade, men kommissionen skall beviljas behörighet att ändra och upphäva dem. Kommissionen skall utöva sin makt genom förvaltningskommittéförfarande. Det föreslås dessutom att beslutanderätten i vissa frågor som kommissionen anser vara av teknisk natur skall överföras från rådet till kommissionen. Hit hör bl.a. klassificeringen av slaktkroppar och kvalitetsstandarder för socker. Dessutom förenhetligas avvikande tillvägagångssätt eller mekanismer för reglering av marknaderna, och detta föranleder ändringar.

Avsikten är att den föreslagna förordningen skall träda i kraft den sjunde dagen efter det att den har publicerats i officiella tidningen. Med anledning av olika regleringsår föreslås att förordningen börjar tillämpas när det nya regleringsåret börjar 2008 i fråga om de sektorer för vilka regleringsåret avviker från kalenderåret och fr.o.m. den 1 januari 2008 i fråga om de sektorer för vilka inte något särskilt regleringsår föreskrivs. Bestämmelserna om sockerkvoter gäller högst till utgången av regleringsåret 2014/2015 och bestämmelserna om mjölkkvoter gäller högst till den 31 mars 2015.

3. Förslaget konsekvenser

3.1. Konsekvenser i fråga om ekonomi, förvaltning och organisation

Förslaget har inte några konsekvenser för statsfinanserna och inte heller för gemenskapens budget.

3.2. Konsekvenser för lagstiftningen

Om Finland inte vore medlemsstat i Europeiska unionen skulle förslaget falla inom ramen för riksdagens behörighet. Förslaget har inga konsekvenser för den nationella lagstiftningen.

4. Förslaget behörighetsgrund

Artikel 36 och 37 i EG-fördraget utgör rättslig grund för förslaget.

5. Behandling av förslaget i EG:s institutioner

Förslaget till förordning lades fram för rådet (jordbruk och fiske) den 19—21 december 2006. Förslaget till förordning började behandlas i rådets arbetsgrupp den 22—23 januari 2007. Behandlingen av förslaget till förordning fortsätter under våren i rådets arbetsgrupp, i särskilda jordbrukskommittén och i rådets möte (jordbruk). Tyskland strävar efter att få förslaget behandlat under sitt ordförandeskap.

Förslaget till förordning har skickats till Europaparlamentet för utlåtande.

6. Nationell beredning

Förslaget till förordning behandlades genom skriftligt förfarande i sektionen för jordbruk och livsmedel den 29—31 januari 2007.

7. Statsrådets ståndpunkt

En detaljerad översyn av förslaget och utformningen av Finlands ståndpunkt pågår fortfarande.

Finland anser det vara viktigt att den gemensamma jordbrukspolitiken förenklas och att regleringen inom jordbrukssektorn blir bättre. Lagstiftningen bör vara så tydlig och konsekvent som möjligt för att problem med verkställigheten skall kunna undvikas och för att rättsskyddet för odlare och andra aktörer inom jordbrukssektorn skall kunna garanteras. Förenklingen bör alltid ha konsekvenser som kan observeras i praktiken antingen på odlar- eller företagarnivå eller vid genomförandet av och tillsynen över stödsystemen. Dessa aspekter bör beaktas i all lagstiftning såväl i rådet som i kommissionen.

Enligt förslaget ersätts de nuvarande förvaltningskommittéerna för olika produkter med en förvaltningskommitté för den gemensamma organisationen av marknaderna. Den föreslagna ändringen kräver att frågor som hör till olika sektorer grupperas för olika möten, för kommissionens del att tidtabeller och föredragningslistor ges ut i god tid före mötet, och åtminstone i början att ersättning betalas för flera mötesdeltagares resekostnader.

Kommissionens förslag till överföring av behörigheten från rådet till kommissionen bör ses över från fall till fall. När det gäller rent tekniska frågor kan en överföring av behörigheten vara befogad.